

KIRJOITUKSEN KEKSIMISEN MYÖTÄ KADOTIMME HISTORIAMME!

Kyllä, niin siinä kävi, puhutun kielen ään-
teet eivät tulleet oikein kirjoitetuiksi, ja
siinä niiden merkitys hävisi!

Ä-E-I, ja Å-O, ja W-U olivat ne pahimmat
paikat missä eniten sekoiltiin, kirjaimia ei ol-
lutkaan tarpeeksi, U:n ja Y:n välilläkin on ään-
ne mille ei ole kirjainta.

**Juuri siksi lor Bock on pitänyt oikea-
ta ääntämistä välttämättömänä, Sipoon ja
Snappertunan, rot- eli juurikielen murteilla.**

Tärkeintä mitä lor Bock on kertonut,
sukunsa tarinoiden lisäksi, joissa kerro-
taan maan ja sen asukkaiden historia alusta
asti, on se miten nämä kaksi kieltä, ROT ja
SUOMI ovat kehittyneet, ensin puhutuiksi ja
sitten vasta, hyvin paljon myöhemmin, myös
kirjoitetuiksi kieliksi, ja jotka sittemmin le-
visivät muihinkin maihin, rot-kieli Ruotsiin,
Englantiin ja Saksaan, suomenkieli moniin
muihin maihin.

Ensin oli puhuttu ROT kieli, juurikieli, ly-
hyine yksitavuisine sanoineen, joista jokaisel-
la oli oma tarkka merkityksensä, ja mikä niis-
sä edelleenkin on, tämä rannikkoruotsi, jota
nimeä siitä myös käytetään, ja jota edelleen
puhuvat Suomenlahden rannikon ja saariston
asukkaat keskuudessaan, mutta jota puhuvi-
en määrä on voimakkaasti supistumassa kun
suomenkielisiä muuttaa samoille alueille, ja
rannikon asukkaat avioituvat suomenkielis-
ten kanssa, eivätkä heidän siippansa eivätkä
jälkeläisensä enää sitä osaa.

Ior on sanonut että vasta jos puhujan iso-
isä on puhunut sitä äidinkielenään, niin vas-

ta siinä tapauksessa siitä voi tulla kieli jolla
myös ajatellaan.

Tuolla ROT kielellä vaan ei voi selittää
historiaa kovin tarkasti kun siinä on **vain
muutama etuliite** joilla määritellään sanojen
päätteet, eikä niitä voi montaa olla.

Siksi näiden viisaiden piti kehittää SÄMEN
(suomen) kieli jossa äänneet asetettiin päin-
vastaiseen järjestykseen, etutavu taakse, jol-
loin siihen saatiin **satoja jälkiliitteitä** ja niin
asiat saivat tarkemman merkityksen.

Näin siis satojen sukupolvien ajan, kir-
joitushan onkin hyvin myöhäinen keksintö,
ja kun äänneitä ryhdyttiin kirjaimilla ilmaise-
maan niin siinä tehtiinkin kaikkein suurim-
mat virheet, ja jolloin kadotimme valtavasti
sanojen vanhoja merkityksiä, voisi sanoa että
**silloin me hukkasimme suuren osan omaa
varhaishistoriaamme**, sen mitä lor nyt koit-
taa parhaansa mukaan tehdä tiettäväksem-
me, kertomalla miten sanoja ”avataan”, tavu
tavulta.

Parhaana esimerkkinä pidän sanan
”**svenska**” merkityksen selvittämistä. Sen
alku, SVEN tarkoittaa sitä Ruotsin ensimmäis-
tä, Sven nimistä kuningasta joka 9000 vuot-
ta sitten, laskettuna vuodesta 1984, Ukko
(Noan) poikaa, joka meni ja perusti Ruotsin
valta-kunnan, yhdessä Svea puolisonsa kans-
sa, samaan aikaan kun Ukko itse kahdeksine
voimineen ja idoleineen lähti takaisin Heliin
Gotlannin (Goatland) saarelta, jonka Näckros
luoliin Lummelundissa olivat menneet pa-
koon jääkauden päättäneitä jäävyöryä, tuhan-

KIRJOITUKSEN KEKSIMISEN MYÖTÄ KADOTIMME HISTORIAMME!

neksi vuodeksi. (Samalla Dan lähti ja perusti Danmarkin)

Sanan päätte, -SKA, on feminiininen, joka tarkoittaa että svenska on tämän Sveninimisen kuninkaan ÄIDINKIELI

Pojat kun asuivat seitsenvuotiaiksi äitinsä kanssa niin silloin he oppivat **äidinkielen** ja puhumisen äidiltään, mutta sitten he muuttivat isiensä ja setiensä kasvatettaviksi, ja he kun hoitivat maa-asioita, niin siitä tulee käsite ISÄNMAA.

Näin ollen suomessa ei voida puhua "svenskaa", vaan ainoastaan ruotsissa, suomessa puhutaankin sitä alkuperäkieltä, ROT kieltä, juuri-kieltä. (Ruotsissa puhutaan **rot-sing** kieltä, sitä puhutaan laulamalla, kuten jokainen siellä käynyt voi todeta, äänneet menevät ylös alas)

Näitä esimerkkejä on vaikka kuinka paljon, kukin voi niitä löytää ajattelemalla ja tutkimalla.

Tässä muutama esimerkki, sana "**kulttuuri**", kun sen jakaa osiin, "**kult**" joka on kultti, ja "**tur**" joka on **Ukko** tai paremminkin hänen **siittimensä, sen palvontaa**.

Toinen, samaan kategoriaan kuuluva, "**renessanssi**", joka aina yhdistetään menneeseen, onkin "**ren**", puhdas, ja "**esanssi**" sisin, eli puhdas **siemenneste, sperma**.

Monissa sanoissa, niissäkin mitä me pidämme puhtaasti suomenkielisinä, saattaa yksi tavu olla rot-kieltä, ja toinen suomea, kuten sanassa "suudella", suu on suu mutta "del" = jakaa, onkin rot-kieltä, siis jakaa suuta!

Sanan Lemminkäinen osa "lem" tarkoittaa raajaa, sitä hänen jalkojensa välissä olevaa, joka onkin ainoa raaja, ja sekin, "ra" = siemen, "ja" = jakaa, jakaa siementä, joten mikä sitten enää onkaan puhdasta suomenkieltä, äänneet kun ovatkin monesti tulleet rot-kielestä.

Tämän takia rot-kielessä, ja siitä kehittyneissä englannin ja saksan kielissä voikin olla vain noin satatuhatta sanaa, kun taas suomenkieleen niitä mahtuu lukemattomia, vaikka viisi miljoonaa, kuten eräs kielitieteilijä sanoi.

Svenin jälkeläisiähän meni Skotlantiin, ja Danin, toisen Ukon pojan, jälkeläiset

Englantiin ja muualle Eurooppaan, ja kielet alkoivat eriytyä.

Juuri siksi kielitieteilijät eivät löydä sanan "suomi" merkitystä eivätkä suomenkielen "äiti-kieltä", eivät osaa katsoa tarpeeksi lähelle, eikä se voikaan onnistua elleivät osaa sekä suomea että rot-kieltä, mutta ihme on että sitä eivät suomessa asuvat kaksikieliset tiedemiehet ole hoksanneet, ja siksi me tarvitsemme loria selittämään tämänkin asia.

Tosin hän ei osaa kirjoittaa, kun katsottiin että hänen puhumansa kieli on niin tarpeellista säilyttää puhtaana, joten allekirjoittanut otti sen tehtäväkseen, osittain, sillä sitä on selitetty muissakin kirjoissa, parhaiten "Bockin Saaga eli Väinämöisen mytologia" kirjassa, mutta on hän tehnyt toki monia äänitteitä ja myös videoituina DVD-levyille.

Niinpä meidän aakkostossamme olevat kirjaimet XY ja Z ovat tarpeen kun kirjoitamme muilla kielillä, mutta kirjaimet A, Ä ja Ö ovat tarpeen meidän omien kielten, rot- ja suomenkielen, ja historiamme kannalta, ne kun yksinäänkin tarkoittavat määrättyjä äänitteitä ja tarkoituksia. Å-å on joki, Ä-ä -äänne on "äng" joka tarkoittaa niittyä, ja Ö-ö on saari, kaikki jääkauden jälkeisiin olosuhteisiin, maan vähitellen noustessa tulleita.

Rot-kielessä on kaksitoistajärjestelmä, kun lasketaan ääneen ne kaksi numeroa kymmenestä eteenpäin, (laske kuitenkin 5-15) mutta suomenkielessä kymmenjärjestelmä, ja näitä järjestelmiä jos etsitään erikielistä, niin huomataan että kaikissa muissa kielissä, englantia ja saksaa lukuun ottamatta, on kymmenjärjestelmä.

Lönnotin Kalevala on hyvä esimerkki siitä miten puhutulle kielelle tehtiin väkivaltaa, hän itse sepitteli kertomuksia saadakseen tarinoihin jatkuvuutta, mutta hän ei voinut kirjoittaa kaikkea sitä mitä hänelle oli laulettu, se ei olisi mennyt läpi akateemiselle väelle silloin, eikä menisi vieläkään!

SKS:n kaapeissa on edelleenkin täysin käsittelemättä ne osat joissa on suorasta seksuaalista tekstiä!

Joten Kalevala on vähän valheellinen ollessaan vajaa, mutta parempi niinkin kuin ei ollenkaan Kalevalaa, toki se on hyvin arvokas opus, ilman sitä me emme tietäisi mitään Väinämöis-perheestä ja -ajasta.

Eestin edesmennyt maineikas presidentti Lennart Meri käsitteli laajasti maansa historiaa jo ihan muinaiselta ajalta lähtien, mutta hänkään ei osannut ajatella että myös Suomenlahden eteläpuoli oli aikoinaan kokonaan rot-kielistä, viimeiset heistähän lähtivät sieltä veneillään pakoon Ruotsiin vasta toisen maailmansodan loppuvaiheissa, kun näkivät että olisivat muuten joutuneet Neuvostoliiton alaisuuteen.

Lennart Meri käyttää mainiossa historiakirjassaan "Hopeanvalkea" kymmenkunta sivua yrittäessään selvittää **Reval** nimen alkuperää, kun se kuuluisi kirjoittaa **Räfval**, "Ketun-vaali". (Oikeastaan naistahan sillä ketulla tarkoitetaan, vieläpä erästä määrättyä paikkaa hänestä, olihan hänestä tulossa Lemminkäisen puoliso) Eestissä on se käsitys että se nimi olisi saksalaisajalta, mutta Merikään ei hoksannut että Suomenlahden molemmat rannat kuuluivat aikoinaan samaan kieli- ja kulttuurialueeseen.

Udenin Ukon perheen suljettu ympyrämaa kun oli noin 240 kilometriä halkaisijaltaan, niin siihen kuului noin neljäkymmentä kilometriä Eestin puolelta, se heidän Viru niminen maakuntansa, ja Räfval (Tallinna) oli sen keskuksena.

Eesti sen alapuolella, ja Latvia ja Liettua, olivat **Lifland** (elämänmaa) nimellä tunnettuja, josta paavikin (Innocentius III) oli aikoinaan (1215) sanonut, kun eestiläiset anoivat häneltä sotilaallista apua tanskalaisten ajamiseksi maasta, koska se on *Jumalan äidin maa*, kun *Jerusalem* oli *Jumalan maa*, näin paavin sanomana Vatikaanissa.

Ja tottakai paavi lähetti sotaväkensä ja piispansa asialle, ja jotka jäivät sille tielleen, tietenkin, pitihän täältäkin kerätä veroja paavin pohjattomaan kirstuun, ja maksuna siitä valloituksesta.

Tuo Lifland on sittemmin sekin ollut väärin kirjoitettuna muotoon **Livland**, (Liivinmaa)

jossa jälleen kerran ääntäminen on sama mutta kun se on kirjoitettu väärin niin sepäs ei sitten enää tarkoitaakaan mitään, muodossa Lifland kylläkin.

Samahan on myös koko maan, Eestin nimi, **Estland** ei sekään tarkoita mitään mutta muodossa **Östland** kylläkin, **Itämaa**, hollantilaiset kartanpiirtäjät eivät tietenkään osanneet ymmärtää ja käyttää "Ö" kirjainta, joten se korvattiin "E" kirjaimella, näin uskon tuon sekaannuksen tapahtuneen.

Niinhan Itämerikin on sitä vain Ruotsista katsottuna, eivät balttilaiset sitä sillä nimellä kutsukaan, meille se nimi vaan jäi perinnöksi ruotsalaisajalta.

Baltiakin olisi, jos taas sallitte, sen alku, "bal" viittaa taas joihinkin vain miesten jalkovalissa heiluviin, no, he olivat "meden" uhraajia Ukolle ja Lemminkäiselle.

Tämä kulttuurialue, tai mikä oli Ukon perheen valvottavana, ulottui Vienanmereltä koko suomalaisalueen yli Itämeren ranta-alueille sekä Baltiaan asti, mutta aikaisemmin se oli ollut paljon laajempi, käsittäen koko maapallon asutun alueen, pohjoisen pallonpuoliskon, jonne kaikki mantereet ja elämäkin oli keskittynyt, tulevathan muuttolinnutkin tänne pohjolaan pesimään ja lisääntymään, ne käyvätkin etelässä vain talvea paossa, vaan eivät lisäänty siellä.

Pohjoisella pallonpuoliskolla isot merivirrat kiertävät myötäpäivään, jonka lasketaan olevan suotuisa suunta lisääntymiselle, onhan se myös Lemminkäisen, suuren siittäjän kilvessäkin, Gotlannin kivisteeloissa.

Eteläisellä puoliskolla merivirrat pyörivät vastapäivään.

Tämä on saagaa, tarinaperinnettä jota ei voida konkreettisesti todistaa, mutta todennäköisin syin kuitenkin, niinhän se oikeudessakin kelpaa tuomion todisteeksi.

Tätä voi kuka hyvänsä jatkaa vaikka kuinka pitkälle.

Leo Nygren